

Comentariu - D-I Goe de I. L. Caragiale

I.L.Caragiale este alaturi de Eminescu si Creanga unul dintre cei mai mari scriitori ai poporului nostru. Este autorul a patru comedii (O scrisoare pierduta, O noapte furtunoasa, Conul Leonida fata cu reactiunea, D"ale carnavalilor) a unei drame (Napasta), a publicat nuvele (Doua loturi, O facie de Paste, In vreme de razboi etc) si schite, adunate in volumul "Momente si schite", aparut in 1901.

Caragiale este considerat creatorul schitei in literatura romana, desi aceasta specie a fost cultivata si de alti scriitori (Emil Galleanu, Alexandru Gratescu Voinesti); ii revine acest merit deoarece el a atins perfectiunea artistica. Personajele schitei lui Caragiale sunt selectate din diferite medii: din familie si scoala, din presa, justitie, din viata moderna sau din viata politica. Schitele D-I Goe si Vizita satirizeaza contrastul dintre pretentiile unor parinti de a fi buni educatori si ceea ce sunt in realitate (ingaduitori peste masura).

Schita este o opera epica in proza de dimensiuni reduse, cu o actiune restransa la care participa un numar mic de personaje surprinse intr-un moment semnificativ al existentei lor. Titlul schitei poarta numele personajului principal caruia autorul i-a adaugat apelativul "domnul" prin care anticipeaza intentiile sale ironice. El sugereaza si faptul ca autorul inverseaza cele doua universuri umane (cel al copilului si al maturului), intrucat Goe se comporta ca "un om mare", pe cand cele trei cucoane "se copilaresc" pentru a fi pe placul "puisorului".

Fiind o schita, Caragiale nareaza faptele intr-o anumita ordine, determinata fiind doar de un singur moment semnificativ din viata personajului pricipal: Calatoria cu trenul pana la Bucuresti in compania celor trei doamne: mam-mare, mamitica si tanti Mita.

Atitudinea si sentimentele scriitorului sunt exprimate indirect, prin intermediul faptelor si al personajelor, caci schita este o opera epica in care exista narator, personaje si actiune.

Intamplarile narate intr-o succesiune logica se constituie in momente ale subiectului literar. Astfel, in expozitie aflam ca "tanarul Goe" impreuna cu "cele trei doamne frumos gatite", asteapta cu nerabdare pe peronul din Urbea X, trenul accelerat care trebuie sa le duca la Bucuresti. Autorul precizeaza inca de la inceput un amanunt semnificativ care arunca o lumina cruda asupra mentalitatii unor parinti si anume faptul ca Goe este dus la Bucuresti "ca sa nu m-ai ramana repetent si anul acesta".

Goe este imbracat intr-un frumos costum de marinar si este "impatientat" si "incrunat" deoarece trenul nu soseste. Deprins sa i se indeplineasca orice dorinta, Goe ordona sa vina trenul: "eu vreau sa vie".

O discutie filologica vizand pronuntarea corecta a cuvintului "marinar" se incheie cu concluzia surprinzatoare prin oraznicie, dar categorica: "Vezi ca sunteti proaste amandoua."

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Sosirea trenului si urcarea precipitata a celor patru distinsi pasageri constituie intriga actiunii. Cativa tineri politicieni le ofera locurile, dar Goe ramane pe coridor "cu barbatii". Calatoria cu trenul este evenimentul datorita caruia i-a nasteresi se dezvolta actiunea schitei.

Desfasurarea actiunii curpinde intamplarile din timpul calatoriei lui Goe si a insotitoarelor sale pana la Bucuresti admirabil gradate si desfasurate intr-un timp relativ scurt.

Folosind ca principal mod de expunere dialogul, autorul ni-l arata pe Goe cum scoate capul pe fereastra, dar este apostrofat de un tanar care il "trage putin inapoi", sfatuindu-l sa nu scoata capul pe fereastra. "Mititelul" se smuceste si, raspunzandu-l oraznic uratului, scoate capul pe fereastra. Urmarea neascultarii este pierderea palariei si a biletului de calatorie care era "in pamblica palariei" iar tipetele lui Goe, ca sa opreasca trenul, sunt zadarnice.

Sosind conductorul si cerand biletele, femeile il scuza pe Goe, fiindca biletul "era in pamblica palariei" care a zburat. "Dupa lungi parlamentari", cele trei cucoane sunt nevoite sa plateasca biletul puisorului, si o amenda "pe deasupra".

Afectoasa si nervoasa, mamitica il cearta pe Goe, mam-mare ii ia apararea si, din aceasta disputa, odorul, tras de mana de o parte si de alta "se reazama in nas de clanta usii de la cupeu" si incepe sa urle. Totul se termina cu bine, caci bunica, prevazatoare ca de obicei, aluat "un berec" pe care i-l ofera lui Goe in locul palariei. Dupa ce se preface ca este suparat, mamitica ii da o "ciucalata" si scena i-a sfarsit prin pupaturi.

In timp ce cucoanele converseaza, Goe dispare de pe coridor. Mam-mare este disperat pana ce aude "bubuituri" in usa toaletei. Gratie interventiei conductorului, "captivul" este eliberat. Cucoanele rasufla usurate si il saruta pe Goe ca si cum l-ar vedea dupa o indelungata absenta.

Mam-mare se hotareste sa stea pe culoar si sa-l pazeasca pe puisor asezandu-se "pe un geamantan strain".

Actiunea atinge punctul culminant, moment de maxima tensiune in desfasurarea actiunii, deoarece Goe trage semnalul de alarma, in ciuda sfaturilor lui mam-mare: "-Sezi binisor, puisorule, sa nu strici ceva". Trenul se opreste, lumea se alarmeaza, personajul de serviciu "umpla forfota", dar nimeni nu poate stii cine a tras semnalul, deoarece "mam-mare doarme in fundul pupeului cu puisolul in brate". Se constata totusi ca ata rupta si manivela rasturnata era "tocmai in vagonul de unde zburase mai adineauri palaria marinelului".

Deznodamentul marcheaza sfarsitul actiunii. Trenul porneste, iar in scurt timp pasagerii ajung la Bucuresti. Cucoanele se urca cu puisorul in birja si pornesc in oras, carandu-l birjarului sa le duca "la bulivar".

Compozitional, schita "D-L Goe" are o actiune conceputa linear, autorul urmarind aspectul tematic,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

gresita educatie data de familie tanarului Goe, pe un singur plan. Din reluarea subiectului, scriitorul releva contrastul dintre aparenta si esenta, dintre ceea ce vrea sa para aceasta familie (educata, culta, cinstita, cu un limbaj ales) si ceea ce este in realitate (inculta, necinstita, cu un limbaj de mahala). De aici de naste si hazul.

Construita in cea mai mare parte pe dialog, schita propune un numar redus de personaje: Goe, cele trei doamne, conducatorul, un tanar.

Limbajul viu, colorat, savoarea dialogurilor si naratiunea, naturalitatea replicilor, succesiunea dinamica a intamplarilor si talcul lor fac din acesta schita un adevarat "monument de arta literara".